

Jak rozmawiać z uczniami o bezpieczeństwie?

Spokojna, rzeczowa rozmowa • ok. 15–20 minut • treść dostosuj do wieku uczniów

CEL

Przypomnieć zasady postępowania w sytuacjach nadzwyczajnych, zachęcić do zgłaszania niepokojących sygnałów i wzmacniać poczucie bezpieczeństwa — bez wzbudzania lęku.

Proponowany przebieg rozmowy

2–3 min

1. Rozpocznij spokojnie. „Uczymy się zasad bezpieczeństwa, żeby wiedzieć, co robić, gdy wydarzy się coś nietypowego. Nie oznacza to, że teraz dzieje się coś złego”.

4–5 min

2. Przypomnij trzy zasady. Zachowaj spokój. Słuchaj poleceń nauczycieli i służb. W razie alarmu, ewakuacji lub konieczności schronienia postępuj zgodnie z zasadami obowiązującymi w szkole.

4–5 min

3. Wyjaśnij, kiedy i komu powiedzieć. Obca osoba w nieodpowiednim miejscu, pozostawiony przedmiot, groźba czy niepokojąca wiadomość? Zgłoś to od razu nauczycielowi lub innemu zaufanemu dorosłemu. Nie powielaj niesprawdzonych informacji.

4–5 min

4. Zapytaj i podsumuj. „Do kogo zwrócisz się po pomoc?”, „Co możesz zrobić, gdy kolega lub koleżanka się boi?”, „Dlaczego warto sprawdzić źródło wiadomości?”. Pozwól uczniom zadawać pytania, nie zmuszaj ich do opowiadania trudnych doświadczeń.

Dostosuj język do wieku

Przedszkole i kl. I–III

Krótkie zdania, proste przykłady: „Zostań z opiekunem, słuchaj i powiedz, jeśli coś Cię niepokoi”.

Kl. IV–VIII

Omów zgłaszanie sygnałów, polecenia podczas alarmu i odpowiedzialne korzystanie z komunikatorów.

Szkoły ponadpodstawowe

Dodaj weryfikację informacji, konsekwencje rozpowszechniania groźb i wspieranie rówieśników.

Po rozmowie

Zauważ emocje uczniów. Jeżeli rozmowa wywołała niepokój, umożliwiał indywidualną rozmowę i w razie potrzeby włącz pedagoga, psychologa szkolnego lub rodzica/opiekuna.

Pamiętaj: nie odgrywaj drastycznych scenariuszy i nie przekazuj uczniom niepotwierdzonych informacji. Konspekt nie zastępuje procedur obowiązujących w danej placówce.